

Namaszczenie Jezusa (Mt. 26:6-13)

“Jest Panem panów i Królem królów.” Obj. 17:14

A gdy Jezus był w Betanii, w domu Szymona trędowatego,

Wydarzenie o którym czytamy w dzisiejszej ewangelii dzieje się w domu Szymona trędowatego. Można się domyślać, że jest to osoba, która wcześniej chorowała na trąd i którą Pan Jezus wyleczył z choroby. Osoby trędowate były traktowane jako przeklęte i wyobcowywano je ze społeczeństwa, więc “trędowaty” najprawdopodobniej odnosi się do przeszłej choroby.

Przystąpiła do niego niewiasta, mająca alabastrowy słoik bardzo kosztownego olejku i wylała go na głowę jego, gdy spoczywał przy stole.

Z ewangelii św. Jana wiemy, że tą kobietą była Maria, siostra Marty i Łazarza, którego Pan Jezus wzbudził z martwych.

Alabastrowy słoik o którym czytamy nie miał uchwytów i aby dostać się do wartościowej zawartości należało zbić górną część.

To co robi Maria jest wyrazem miłości i oddania Jezusowi. Poświęca bardzo drogi kosmetyk, na który długo musiała oszczędzać i zapewne trzymała go na bardzo specjalną okazję.

A uczniowie, ujrawszy to, oburzyli się i mówili: Na cóż ta strata?

To co uczniowie nazywają stratą, Pan Jezus nazywa dobrym uczynkiem. Czy cokolwiek oddane Jezusowi może być stratą? Raczej wszystko jest stratą, co nie jest mu oddane.

Jak pisze apostoł Paweł: “Lecz więcej jeszcze, wszystko uznaję

za szkodę wobec doniosłości, jaką ma poznanie Jezusa Chrystusa, Pana mego, dla którego dla którego poniosłem wszelkie szkody i wszystko uznaję za śmiecie, żeby zyskać Chrystusa.” Flp. 3:8

☒ Przecież można było to drogo sprzedać i rozdać ubogim. A gdy to zauważył Jezus, rzekł im: Czemu wyrzadzacie przykrość tej niewieście? Wszak dobry uczynek spełniła względem mnie.

Co zatem jest dobrym uczynkiem? Pan Jezus próbuje nam pokazać, że wszystko co robimy by uwielbić Boga, by okazała się jego cześć i chwała. Maria doskonale rozumie i pokazuje znaczenie słów “Święć się imię Twoje.”

Albowiem ubogich zawsze macie wśród siebie, ale mnie nie zawsze mieć będziecie,

Sam zamysł pomocy biednym nie jest zły. Pan Jezus nawiązuje tu do słów z piątej księgi Mojżesza:

“Gdyż nie braknie ubogich na tej ziemi, i dlatego nakazuję ci: W ziemi swojej otwieraj szczerze swoją rękę przed swoim bratem, przed nędzarzem i biedakiem.” 5 Mż. 15:11

Jednak nasze priorytety muszą być ustawione właściwie. Naszym największym skarbem i największą miłością jest Jezus Chrystus.

“Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej. To jest największe i pierwsze przykazanie.” Mt. 22:37-38

Bo ona, wylawszy ten olejek na moje ciało, uczyniła to na ☒ mój pogrzeb.

Namaszczenie było rytuałem poświęcenia kapłanów a także królów. Pan Jezus zasługuje i na tytuł Arcykapłana i Króla Królów.

“Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł przez

niebiosa, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno wyznania.”
Hbr. 4:14

“Jest Panem panów i Królem królów.” Obj. 17:14

Jakże więc zaskakujące jest jego stwierdzenie, że ten olejek Maria wylała na niego na jego pogrzeb. Być może chce przypomnieć uczniom, że już niedługo nastąpi jego cierpienie i śmierć. Rzecz dzieje się sześć dni przed Paschą, przed pojmaniem i ukrzyżowaniem Jezusa.

Pan Jezus zwraca nam uwagę, że to jego męka i śmierć na krzyżu są kulminacyjnym i najważniejszym punktem dla całej ludzkości. To przez nie bowiem, wypełnia się i staje się możliwe nasze zbawienie. Pełnia Bożej chwały promieniuje z krzyża na którym umarł za nas Chrystus.

“Niech mnie Bóg uchwata, abym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego, Jezusa Chrystusa.” Gał. 6:14

Zaprawdę powiadam wam, gdziekolwiek na całym świecie będzie zwiastowana ta ewangelia, będą opowiadać na jej pamiątkę i o tym, co ona uczyniła.

Zaiste te prorocze słowa już się spełniły. Ilekroć ten tekst ewangelii jest czytany na całym świecie z przetłumaczonej na wszystkie języki świata ewangelii Mateusza, wspomniany jest uczynek Marii. Wszystkie uczynki sławnych ludzi, królów i władców idą prędzej czy później w całkowite zapomnienie, lecz co uczynione jest na chwałę Chrystusa, trwa na wieki.

“I każdy, kto by opuścił domy albo braci, albo siostry, albo ojca, albo matkę, albo dzieci, albo rolę dla imienia mego, stokroć tyle otrzyma i odziedziczy żywot wieczny.” Mt. 19:29